

opusdei.org

Es publica el segon volum de les “Cartes” de sant Josepmaria

Acaba de publicar-se un nou volum de "Cartes" de sant Josepmaria: el segon. El primer es va publicar la tardor de 2020.

28/02/2022

Ediciones Rialp. Cartas II (Edición crítico-histórica)

Amb aquest són deu els volums de la col·lecció d'obres completes de sant

Josepmaria que han vist la llum. La col·lecció, un projecte de l'Istituto Storico Sant Josepmaria Escrivà, que té la seu a Roma, està sent publicada per Ediciones Rialp.

Luis Cano, editor d'aquest segon volum de cartes i altres volums de la col·lecció, és secretari de l'Istituto Storico Sant Josepmaria Escrivà i membre de la comissió coordinadora de la col·lecció d'obres completes. En aquesta entrevista respon algunes preguntes sobre el nou llibre.

Quina extensió tenen aquestes cartes i per què són rellevants?

En conjunt, les quatre Cartes ocupen 168 pàgines a l'edició crítica: són una mica més breus que les del volum anterior; la més curta té 27 pàgines i 54, la més llarga. A parer meu, l'interès més gran rau en el fet que contenen la visió madura i, per dir així, acabada, que sant Josepmaria

tenia del carisma que va rebre el 1928.

Són, per tant, escrits d'enorme valor per conèixer aquest carisma i la seva proposta eclesial específica. Penso que la seva lectura, però, pot interessar també a persones que no coneixen l'Opus Dei, perquè tracta temes que poden ajudar a seguir Jesucrist al món actual, seguint camins molt diferents

Quins temes toca cadascuna?

Dos textos estan dedicats a un tema de gran importància i d'actualitat: els joves. El primer –la Carta número 5 en aquesta edició– se centra en l'educació cristiana de la joventut. Qui treballi al món de l'ensenyament trobarà pàgines inspiradores. Posa com a ideals d'aquesta tasca «ordenar tota la cultura a la salvació, il·luminar tot coneixement humà amb la fe, formar cristians plens d'optimisme i d'empenta capaços de

viure al món la seva aventura divina» (Carta núm. 5, 6).

La Carta núm. 7, en canvi, afronta les línies mestres de l'apostolat de l'Opus Dei amb els joves: ajudar-los a formar la seva personalitat i a ser lliures, proporcionar-los un bon coneixement de la doctrina cristiana i moure'ls a tenir a la vida una actitud de servei, tant a Déu com als altres, i per sobre de tot això tenir intimitat amb Crist. Crec que el contingut d'aquesta Carta es podria resumir en la següent exhortació: «Feu de manera que, en la primera joventut o en plena adolescència, se sentin remoguts per un ideal: que busquin Crist, que trobin Crist, que tractin a Crist, que segueixin Crist, que estimin Crist, que romanguin amb Crist» (Carta núm. 7, § 12).

La Carta núm. 6 és com un resum del carisma sencer de l'Opus Dei. Per tant, tracta de nombrosos temes. Una

de les claus que proporciona, al meu entendre, és que aquest esperit, aquest do específic que Déu ha donat a la seva Església, porta a fer una cosa que sembla incompatible: tenir un gran amor al món i alhora, inseparablement, cercar un tracte intens amb Déu. Com ell diu, es tracta de viure «participant en totes les tasques, en totes les activitats nobles dels homes», cultivant una «senzilla contemplació filial, en un diàleg constant amb Déu» (Carta núm. 6, §§ 9 i 15), per així «posar totes les coses als peus del Senyor, aixecat a sobre la Creu» (Carta núm. 6, § 12).

Una altra clau és que a l'Opus Dei hi ha una «unió íntima i total entre la tasca professional i la tasca apostòlica» (Carta núm. 6, § 42). En aquest camp, la seva missió és «recollir amb joventut el tresor de l'Evangeli, per fer-lo arribar a tots els

racons de la terra» (Carta núm. 6, § 31).

La darrera Carta del volum és la núm. 8. Hi explica la vida cristiana en clau de servei, en un exercici conscient de llibertat. En altres paraules, intenta donar llum sobre la paradoxa aparent que hom és lliure quan es decideix servir: «la legítima llibertat dels homes –així comença aquest escrit–, si són veritablement honestos, amb l'ajuda divina, els porta al desig de servir Déu i les seves criatures» (Carta núm. 8, § 1).

Existeix algun motiu pel qual sant Josepmaria preferís exposar l'esperit de l'Opus Dei per mitjà de cartes als membres i no, per exemple, mitjançant un tractat o un assaig descriptiu?

Sí, desitjava que aquests escrits fossin converses plenes de confiança, en què el fundador parla molt lliurement amb els lectors, relatant

successos de la seva vida, aportant reflexions, fent-los partícips de les llums que ell mateix havia rebut en el seu tracte amb Déu. De vegades aflora la seva vigorosa personalitat, per exemple, quan critica el clericalisme, o el bon humor; i té també frases que toquen el cor i mouen a saber-se estimats per Déu.

Com a fundador, Josepmaria Escrivà és un testimoni de l'Evangelí, una persona enamorada de Jesús, que utilitza un llenguatge comprensible i que comparteix allò que ell ja ha experimentat.

La col·lecció d'obres completes va començar a publicar-se fa una vintena d'anys. Quants volums i quants anys falten, aproximadament, per acabar?

No ho sabria dir, però força. Només de les Cartes es pot parlar potser de deu volums més. Després hi ha molts altres escrits com l'epistolari, o

fragments de la seva predicació, més o menys complets, que sumen milers de pàgines. Estem treballant intensament, però hi ha feina per a trenta o quaranta anys, al meu entendre.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/es-publica-
el-segon-volum-de-les-cartes-de-sant-
josepmaria/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/es-publica-el-segon-volum-de-les-cartes-de-sant-josepmaria/) (11/08/2025)